

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/9/2016
Identifikačné číslo spisu: 9514100130
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9514100130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a členov senátu JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci proti obžalovanému N. E. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-2T/30/2014, na verejnom zasadnutí konanom 26. apríla 2017 v Bratislave, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „prokurátor“) proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 15. apríla 2016, sp. zn. PK-2T/30/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok (v poradí druhým), sp. zn. PK-2T/30/2014, bol obžalovaný N. E. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 12. septembra 2014, sp. zn. VII/2 Gv 102/14/1000, pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný N. E. stíhaný a ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenej dobe v mesiaci január roku 2011, na presne neustálenom mieste na území Slovenskej republiky spolu s I. H. a R. R. ako hráči futbalového družstva FC Q. pôsobiaceho v ligovej súťaži Slovenského futbalového zväzu, si dali sľúbiť cez sprostredkovateľa M. T. od I. Ž. finančnú hotovosť najmenej vo výške 12 000 € ako úplatok za to, aby svojím konaním ovplyvnil výsledok prípravného futbalového zápasu MTK Budapešť FC - FC Q., uskutočneného dňa 1. februára 2011 s výsledkom 6:3 tak, aby bola zabezpečená výhra futbalovému družstvu MTK Budapešť FC najmenej o dva góly a boli ním strelené najmenej štyri góly za účelom umožnenia úspešného tipovania a výhry zo stávkovej činnosti, pričom v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste po tom, ako I. H. prijal od I. Ž. a M. T. finančnú hotovosť najmenej vo výške 5 000 €, prijal od neho obžalovaný N. E. prisľúbenú časť finančnej hotovosti v presne nezistenej výške,

2/ v presne nezistenej dobe na začiatku mesiaca február roku 2011 na presne neustálenom mieste v Nitre spolu s I. H. a R. R. ako hráči futbalového družstva FC Q. pôsobiaceho v ligovej súťaži Slovenského futbalového zväzu si dali sľúbiť cez sprostredkovateľa M. T. od I. Ž. finančnú hotovosť najmenej vo výške 12 000 € ako úplatok za to, aby svojim konaním ovplyvnil výsledok prípravného futbalového zápasu FC Q. - Bohemians 1905 uskutočneného dňa 8. februára 2011 s výsledkom 1:2 tak, aby v priebehu futbalového zápasu boli strelené najmenej tri góly za účelom umožnenia úspešného tipovania a výhry zo stávkovej činnosti, pričom v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste po tom, ako v Bratislave v obchodnom centre Aupark I. H. prijal od M. T. a I. Ž. finančnú hotovosť najmenej vo výške 5 000 €, prijal od neho obžalovaný N. E. prisľúbenú časť finančnej hotovosti v presne nezistenej výške.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) riadne a včas odvolanie v neprospech obžalovaného N. E. do výroku o vine obžalovaného; odvolanie podal prokurátor ihneď po vyhlásení rozsudku súdu do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 15. apríla 2016, ktorú dodatočne odôvodnil podaním zo 6. júna 2016 (č. I. 519).

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor citoval ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a ustanovenie § 168 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, podľa ktorého ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Týmito ustanoveniami sa podľa prokurátora súd neriadil.

Podľa názoru prokurátora záver súdu o pravdivosti alebo nepravdivosti určitej skutočnosti sa musí zakladať na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, teda musí skúmať, či je výpoveď svedkov logická, či sa svedkovia v menej podstatných okolnostiach neodchýľujú od svojej predchádzajúcej výpovede. V prípade odchýlok musí súd zisťovať, z akého dôvodu k nim došlo. Následne pri hodnotení dôkazov musí vychádzať zo všetkých výpovedí svedkov, z rozsahu a povahy eventuálnych rozporov vo výpovediach a z vysvetlenia, prečo k rozporom došlo. Aby bolo možné spoľahlivo dôkaz zhodnotiť, musia sa brať do úvahy aj ostatné dôkazy, posúdiť eventuálne rozpory medzi nimi, z akého dôvodu k rozporom došlo. Jedine tak môže súd získať bezpečný základ pre skutkové zistenia a pre záver o vine obžalovaného.

K svedeckej výpovedi Z. F. prokurátor uviedol, že tento bol oslovený W., ktorý mu ponúkol približne od 8 000 € do 12 000 € za ovplyvnenie zápasov MTK Budapešť FC - FC Q. a FC Q. - Bohemians 1905. Následne svedok Z. F. oslovil N., E. a J. L.. Obžalovanému N. E. odovzdal po zápase úplatok v súvislosti s prejednáványmi zápasmi a o skutočnosti, že sú štyria na ovplyvnenie zápasu, informoval W. a N., čo svedok N. na hlavnom pojednávaní aj potvrdil. Na týchto skutočnostiach zotrval svedok Z. F. pri opakovanom vypočutí pred súdom, ako aj pri konfrontácii s obžalovaným N. E., pričom dodal, že úlohou N. E. bolo nechávať súperovi viac priestoru alebo spraviť nejaký faul. Svedok N. potvrdil, že mu svedok Z. F. hovoril mená ďalších hráčov - N. E. a J. L., ktorí sa mali zúčastniť ovplyvňovania zápasov hráčskym výkonom. Nebolo v možnostiach a ani schopnostiach len dvoch hráčov - Z. F. a N. ovplyvniť zápas.

Ďalej prokurátor uviedol, že zo správy Slovenského futbalového zväzu z 11. decembra 2013 (č. I. 295 spisu) vyplýva, že na ovplyvňovaní zápasov sa mali podieľať hráči J. L. a N. E.. Tieto okolnosti

vyplynuli z výpovede Z. F. na zasadnutí Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu 5. decembra 2013. Výsluchom svedka T. bolo taktiež preukázané, že svedok Z. F. uviedol, že do ovplyvňovania zápasov bol okrem iných zapojený aj obžalovaný N. E.. Táto skutočnosť vyplýva aj z listinného dôkazu - zápisnice Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu, pred ktorou bol svedok Z. F. vypočutý.

Svedok T. (v tom čase tréner FC Q.) vo svojej výpovedi 10. februára 2016 uviedol, že pri prípravných zápasoch dostali šancu všetci hráči. Pri futbalovom zápase MTK Budapešť - FC Q. bola základná zostava hráčov v počte 11 hráčov plus 5 náhradníci, pri futbalovom zápase FC Q. - Bohemians 1905 bola základná zostava 11 hráčov plus 6 náhradníkov. Obžalovaný N. E. preto podľa prokurátora vzhľadom na zdravotný stav ostatných hráčov a počet náhradníkov vedel, že na oba zápasy nastúpi so 100 % istotou, a to v niekoľkodňovom predstihu, či už v základnej zostave alebo ako náhradník.

Podľa názoru prokurátora Špecializovaný trestný súd Pezinok postupoval pri vytváraní si vnútorného presvedčenia nesprávne, pretože nebola vierohodnosť svedka Z. F. žiadnym spôsobom znížená, naopak jeho vierohodnosť sa vykonanými dôkazmi potvrdila. Všetky dôkazy, najmä výsluchy svedkov (F., N., T. a T.), konfrontácia medzi obžalovaným N. E. a svedkom Z. F., listinné dôkazy, najmä zápisy o stretnutí, súpisy hráčov, zápisnica o rokovaní, uznesenia a disciplinárne opatrenia Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu, vo svojom súhrne predstavujú ucelenú, logickú a presvedčivú reťaz dôkazov, z ktorých je možné vyvodiť nepochybný záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

K odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Ribára, advokáta v Bratislave, obžalovaný N. E. (č. l. 524).

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol a napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok potvrdil.

Odvolanie prokurátora považuje obžalovaný N. E. za tendenčné, nedôvodné, neobjektívne a nekorešpondujúce s vykonaným dokazovaním. Skutočnosti uvádzané v odvolaní sú v príkrom rozpore s vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní, v konaní na hlavnom pojednávaní a taktiež v rozpore s doplneným dokazovaním, ktoré nariadil Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom doplnené dokazovanie potvrdilo obhajobné tvrdenia obžalovaného, že nebol zapletený do ovplyvňovania zápasov. Tvrdenia obsiahnuté v odvolaní prokurátora sú založené na domnienkach a predpokladoch, ktoré však vykonaným dokazovaním boli jednoznačne vyvrátené. Uceleným radom dôkazov bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že sa obžalovaný N. E. nedopustil žiadneho zo žalovaných skutkov. Prokurátor vo svojom odvolaní poukazuje na nesprávnosť záverov súdu, ale nezaobera sa vôbec náležitým spôsobom vykonaným dokazovaním tak v prípravnom konaní, ale predovšetkým na hlavnom pojednávaní, kde bol prokurátor osobne prítomný a mohol klásť obžalovanému N. E. ako aj svedkom otázky.

Obžalovaný uviedol, že založil do spisového materiálu uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 171/14/1000, s ktorého obsahom bol prokurátor oboznámený a z ktorého vyplýva, že v inom konaní uvádzal svedok Z. F. skutočnosti, ktoré sa vykonaným dokazovaním nepreukázali a z uvedeného dôvodu došlo k zastaveniu trestného stíhania určitých skutkov, nakoľko sa uvedené skutky nestali.

Svedok Z. F. aj v inom obdobnom konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/25/2014, kde vypovedal ku rovnakým skutkom ako sú uvedené v obžalobe, na priamu otázku uviedol, že si nie je na sto percent istý, či oslovil aj N. E. (strana 4 zápisnice z hlavného pojednávania z 8. októbra 2014 v trestnej veci proti obžalovanému L.).

Podľa obžalovaného bolo v konaní vykonaných množstvo úkonov, z ktorých vyplýva záver, že svedok

Z. F. mohol uvádzať mená iných hráčov, ktorí mali byť zapletení do ovplyvňovania zápasov z dôvodu, aby tak zvýšil svoj vlastný finančný profit z takejto činnosti.

Z výpovede svedka N. vyplýva, že svedok Z. F. povedal N., že uviedol mená iných hráčov aj z dôvodu, že takýmto spôsobom chcel svedok Z. F. dosiahnuť zníženie vlastnej trestnej zodpovednosti a prípadne uloženého trestu (strana 24 zápisnice z hlavného pojednávania z 10. decembra 2014). Taktiež z výpovede svedka N. vyplýva skutočnosť, že síce prisľúbili spolu so svedkom Z. F., že ovplyvnia nejaký zápas, no v skutočnosti hrali naplno a k žiadnemu ovplyvňovaniu nedošlo, jednoducho nechali veciam prirodzený priebeh.

Ďalej obžalovaný E. uviedol, že po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie Najvyšším súdom Slovenskej republiky bolo vykonaných viacero dôkazov, ktoré jednoznačne potvrdzujú jeho obhajobné tvrdenia. Opätovne bol vypočutý svedok Z. F., ktorý vypovedal, že na mnohé veci si už nepamätá, ohľadom určovania zostavy uviedol, že zostava sa určovala tesne pred zápasom, teda jeho predchádzajúce tvrdenia o dohadovaní sa niekoľko dní pred zápasom sám svedok negoval. Opätovne bol vypočutý svedok N., ktorý potvrdil skutočnosť, že zostava sa určovala tesne pred zápasom a uviedol, že o tom, že do zápasov má byť zapletený aj obžalovaný, má len z počutia od svedka Z. F. a uviedol, že v oboch zápasoch hrali naplno. Svedok T. popísal priebeh disciplinárneho konania so svedkom Z. F. a uviedol, že okrem vyjadrenia a tvrdenia svedka Z. F. o zapletení iných hráčov nemali žiadne iné dôkazy. Svedok T. ako hlavný tréner FC Q. uviedol, že zostavu zápasov určoval on tesne pred inkriminovanými zápasmi a potvrdil, že obžalovaný bol predovšetkým náhradník, hráči sa dozvedeli súpisku tesne pred zápasom, s hráčmi sa ani nerozprával o ním plánovanej zostave.

Obžalovaný nebol členom základnej zostavy a v spojení so skutočnosťou, že tréner určoval zostavu hráčov vždy tesne pred konkrétnym zápasom a nevedel vopred, či vôbec nastúpi v tom ktorom zápase, vyznievajú tvrdenia svedka Z. F. veľmi nevierohodne a nepravdepodobne, čo jednoznačne potvrdil svedok T., že sa samotní hráči dozvedeli o zostave tesne pred zápasom.

Tieto skutočnosti podľa názoru obžalovaného absolútne a jednoznačne vyvracajú argumentáciu prokurátora, že výsluchy svedkov, konfrontácia medzi svedkom Z. F. a obžalovaným, listinné dôkazy o disciplinárnych konaniach, predstavujú ucelenú, logickú a presvedčivú reťaz dôkazov, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je prípustné (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku), na súde, proti ktorého rozsudku odvolanie smeruje a včas (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v trestnej veci obžalovaného N. E. odvolací súd uznesením, sp. zn. 3To/8/2015, z 2. decembra 2015 už raz zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK-2T/30/2014, z 26. januára 2015 z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, t. j. pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevyporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t. j. pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Špecializovaný trestný súd Pezinok vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy v zmysle záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 3To/8/2015, z 2. decembra 2015 (výsluch svedkov - J. T., Z. T., T. T., Mgr. R. D., konfrontácia medzi N. N. a N. E. a

konfrontácia medzi Z. F. a N. E., dopyt na skutočnosti týkajúce sa disciplinárneho konania) v záujme úplného zistenia skutkového stavu veci a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä však zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) i rovnosti strán (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku).

V odôvodnení rozsudku v súlade s § 168 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd Pezinok stručne, ale jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu vo vzťahu k obžalovanému N. E..

Aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňujú postup podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný N. E. stíhaný. K tomuto dôvodu oslobodenia Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal a pre oslobodenie spod obžaloby stačí len pochybnosť o tom, či sa stal (zásada in dubio pro reo).

Podstata žalovanej trestnej činnosti podľa obžaloby mala spočívať v tom, že obžalovaný N. E. si mal spolu s inými hráčmi v roku 2011 dať sľúbiť finančnú hotovosť najmenej vo výške 12 000 € za dva zápasy ako úplatok za to, aby svojím konaním ovplyvnil výsledok prípravného futbalového zápasu FC Q. - Bohemians 1905 a MTK Budapešť FC - FC Q., pričom je nevyhnutné uviesť, že trestné stíhanie vedené proti obžalovanému N. E. až do tohto štádia trestného konania bolo založené výlučne len na svedeckých výpovediach.

V prejednávanom prípade boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní Špecializovaným trestným súdom Pezinok vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Na jednej strane výpoveď svedka Z. F., ktorý obžalovaného usvedčoval zo spáchania skutkov. Na druhej strane výpoveď obžalovaného N. E., ktorý spáchanie skutkov v celom rozsahu popieral.

Ďalší svedkovia vypočutí ohľadne skutkových okolností neboli priamymi svedkami odovzdania úplatku a verziu Z. F. nepotvrdili, práve naopak pravdivosť skutkových tvrdení Z. F. výrazne negovali. Žiaden z vypočutých svedkov nevedel ku skutkom uvedeným v obžalobe v tomto smere nič bližšie uviesť a v tomto konaní žiadne iné usvedčujúce dôkazy produkované neboli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že na preukázanie viny obžalovaného N. E., súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov. V danom prípade bolo povinnosťou súdu pri hodnotení vierohodnosti svedka Z. F. prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní a či jeho výpoveď je konzistentná a jednoznačne vypovedá o podstatných okolnostiach skutkov.

Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je

vierohodná a ktorá vierohodná nie je.

Z vykonaného dokazovania v danom prípade vyplýva záver, že v predmetnej trestnej veci jediným priamym dôkazom bola výpoveď svedka Z. F.. Tento dôkaz však odvolací súd z rovnakých dôvodov ako Špecializovaný trestný súd Pezinok považuje za nedostatočný na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. Výpoveď svedka Z. F. vzhľadom na absenciu nepochybných a istých vyjadrení ohľadne najpodstatnejších okolností dôležitých pre trestné konanie a existenciu množstva podstatných rozporov v nich sa vyskytujúcich, vyzneli v ich súhrne nejednoznačne a nepresvedčivo.

Súd prvého stupňa správne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na jednak významné a neprehliadnuteľné rozpory v jeho výpovediach a zároveň absenciu podstatných skutkových okolností odovzdania úplatku, a to najmä v nasledovných skutočnostiach :

Svedok Z. F. uvádzal, že na manipulácii oboch stretnutí FC Q. - MTK Budapešť a FC Q. - Bohemians 1905 sa podieľal okrem obžalovaného N. E. a jeho osoby aj N. N., J. a R. X.. Nesúlad v okruhu subjektov sa prejavil v priebehu trestného konania, kedy uviedol iný okruh subjektov, a to bez R. X. (strana 10 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. decembra 2014). Z. F. nevedel uviesť ani výšku finančných prostriedkov, ktorú sľúbil a reálne odovzdal obžalovanému N. E.. Rovnako výšku finančných prostriedkov, ktorú si mal sľúbiť Z. F. od W. a z ktorej sa mala vyplatiť „odmena“ N. E., sa v priebehu trestného konania výrazne menila, a to od 12 000 € do 15 000 € (č. l. 135), neskôr od 8 000 € do 12 000 € (strana 11 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. decembra 2014). Rovnako „zdroj“, od ktorého mal Z. F. prijať finančné prostriedky a z ktorých ich časť mal vyplatiť obžalovanému, nevedel presne identifikovať, keď 10. decembra 2014 uviedol, že „prijal som to buď od pána M. alebo od pána W. (strana 11 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. decembra 2014) a 16. decembra 2013 uviedol, že „peniaze asi nám dal Z. M.“ (č. l. 135). Rovnako k skutkovým okolnostiam odovzdania finančných prostriedkov obžalovanému svedok Z. F. menil miesto jeho určenia, keď tvrdil, že peniaze dostal pri prvom západe po zápase v Auparku v Bratislave alebo na pumpe v Zelenči a pri druhom zápase v Q. (č. l. 135) a neskôr uvádzal, že si nepamätá, kedy a kde odovzdal obžalovanému peniaze a nevie, či to bolo na štadióne (strana 13 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. decembra 2014).

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (vierohodné výpovede iných svedkov, listinné dôkazy, obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy a pod.), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Vierohodnosť rozhodujúceho svedka Z. F. znižujú výpovede aj ostatných svedkov, ktorí na adresu Z. F. uviedli, že je narušený, gambler, známy po celom Slovensku (č. l. 124 - Z. M.), je psychicky nevyrovnaný človek, podráždený, kvôli peniazom ochotný urobiť všetko (č. l. 101 - N. N.), psychicky labilný a klamár (č. l. 210 - N. N.), ovplyvniteľný, nestály človek (č. l. 185 - J..).

Z obsahu spisu práve naopak pri zhodnotení dôkaznej situácie odvolací súd nemôže nepochybovať o tom, že Z. F. si dal sľúbiť (čo v konečnom dôsledku priznal) peniaze za ovplyvnenie zápasov, pričom „umelo“ predstieral zapletenie iných hráčov do manipulácie zápasov pred inými hráčmi a pred osobou, od ktorej si dal sľúbiť finančné prostriedky tak, aby dostal peňažné prostriedky, ktoré potreboval. Aj N. N. uviedol, že Z. F. mohol klamať aj v prípade N. E., aby do toho išiel aj N. N. (č. l. 211), pričom Z. F. sám uviedol, že ho k tomu viedla finančná situácia, bol gambler, narobil si dlhy, prehral peniaze (strana 11 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. decembra 2014), čo len preukazuje finančnú núdzu Z. F..

Napokon svedok N. N. uviedol, že Z. F. nahlásil ďalšie mená hráčov vrátane obžalovaného preto, aby dostal „vo futbale“ menší trest (strana 24 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. decembra 2014). Tento svedok vychádzal pri informácii o ovplyvňovaní zápasov zo strany obžalovaného len z jednostranných tvrdení Z. F. (strana 15 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13. januára 2016, strana 25 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. decembra 2014), t. j. len sprostredkovane.

Pokiaľ ide o námietku prokurátora, že zo Správy Slovenského futbalového zväzu z 11. decembra 2013 vyplýva, že na ovplyvňovaní zápasov sa mal podieľať aj N. E. poukazujúc aj na zápisnicu o rokovaní Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu, uznesenia a disciplinárne opatrenia, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ovplyvňovanie zápasov zo strany obžalovaného N. E. a uloženie disciplinárnych opatrení Slovenský futbalový zväz totiž vyvodzoval z výpovede Z. F. a ako sám uviedol predseda Disciplinárnej komisie Slovenského futbalového zväzu J. T., podkladom boli výpovede iných hráčov (Z. F.), športové noviny, podporné stanoviská, ktoré však nemôžu sami o sebe založiť záver pre uznanie viny obžalovaného (strana 7 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10. februára 2016). Rovnako námietka prokurátora, že nebolo v možnostiach a schopnostiach len dvoch hráčov (F., N.) ovplyvniť zápasy, zostala aj vzhľadom na vyššie uvedené len v rovine špekulácie (domnienky). Musí byť totiž zistený skutkový stav mimo dôvodu pochybnosti a nemožno vychádzať z teórie pravdepodobnosti.

V súvislosti s „dôkaznou núdzou“, aká sa vyskytla aj v posudzovanom prípade, odvolací súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

S poukazom na uvedené odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a povahu oslobodzujúceho rozsudku v plnom súlade so zásadou „in dubio pro reo“, ktorý záver nedokáže spochybniť ani skutočnosti uvádzané prokurátorom v jeho odvolaní vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu, a preto rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.